

1. Týždeň v Cezročnom období, cyklus „B“

OZNAMY:

- Upratovanie: Mikulová 108, Demjaničová 109, Lazurová 111, Nováková 128
 - Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši. - Pre umelcov maľujúcimi ústami a nohami sme z RB zaslali 20,- €. Zbierka v Hertníku pre Centrá – deti a rodiny – Úsmev ako dar činila 146,- €. RB prispelo 54,- €. Pre Spoločnosť priebežov detí z detských domovov – Úsmev ako dar bolo 27. 12. 2023 odoslaných 200,00 €. Všetkým darcom – Pán Boh zaplatí. - **Zbierka na Pastoráciu mládeže ACM/UPC** bude na budúcu nedele 14.1.2024. **Zbierka Podporný fond** /zvonček z nedele zo všetkých omší/ do 31.01.2024. - **Zbierka na Potreby farnosti** /Hertník svätynia, Bartošovce sanácia/ bude na prvú februárovú nedelu.

Pondelok 1. týždňa v Cezročnom období	08:00	Hertník (+Ján Tarasovitš - č. 235) Hert. (za veriacich - 2.neCezroč.B zo 14.1.24)
	17:30	Bartošovce (+Michal,+Štefan,+Mária,+Anna - č. 140) VÝP. DUCH. J.M.
Utorok 1. týždňa v Cezročnom období	07:00	Bartošovce (+Veronika,+Ján,+Florián,+Ján - č. 182)
	17:30	Hertník (zdr., B. pož. a podčak. pre Marcelu s rod. - č. 10) VÝP. DUCH. J.M.
Streda 1. týždňa v Cezročnom období	17:30	Hertník (zdr., B. pož. a podčak. za dar života pre Justínu - <u>80 rokov života</u> - č. 237) X
	17:30	Bartošovce (+Augustín - č. 145) VÝP. DUCH. J.M.
Štvrtok 1. týždňa v Cezročnom období	17:30	Hertník (+Ján,+Ján,+Helena - č. 132) VÝP. DUCH. J.M.
	17:30	Bartošovce (+Jozef Majirský - č. 39) - <u>za účasti detí a mladých!</u> - ADORÁCIA 1/2 hod. po sv. omši
Piatok 1. týždňa v Cezročnom období	16:30	Bartošovce (+rodičia,+starí rodičia,+súrodenci - č. 136)
	17:30	<i>16:00 vylož. Sviat. Oltárnej Hertník, odlož. S Euch. pož. 17:30/ spoloč. modlitby nebudú.</i> Hertník (+Jozef Harčarufka - č. 254) - <u>za účasti detí a mladých!</u>
Sobota 1. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Hilára, bs. a uč. C. alebo Prebl. P. Márie v sobotu (ľub. sp.)	07:30 08:45	Hertník (+Vasiľ - č. 263) Bartošovce (+Mária,+Albín - č. 184)
NEDEĽA 2. nedele v Cezročnom období, cyklus „B“	07:30	Hertník (za birmovancov - I./'24)
	09:00	Bartošovce (+Vladimír,+Rudolf,+Marta,+Jaroslav - č. 182) VÝP. DUCH. J.M.
	10:30	Hertník (+Štefan - <u>5. výr.</u> - č. 237) X 14:00 pobožnosť

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ

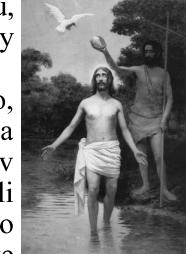
HerBartnícik

Naša identita je v pohladení milosrdenstvom

z príhovoru pápeža Františka

Slávime Krst Krista Pána. Len pred niekoľkými dňami sme zanechali diet'a Ježiša po návštive mudrcov; dnes ho nachádzame už dospelého na brehoch rieky Jordán. V liturgii je tu teda skok okolo tridsať rokov, tridsať rokov, o ktorých vieme povedať jedno: boli to roky skrytého života, ktoré prežil v rodine – niekoľko rokov najprv v Egypte, ako emigrant, aby unikol Herodesovmu presnasledovaniu, ostatné roky strávil v Nazarete, učiac sa Jozefovmu remeslu – roky v rodine v poslušnosti rodičom, strávené učením sa a prácou.

Je dôležité, že väčšinu času na zemi Pán prežil práve takto, každodenným životom, bez ukazovania sa. Zamyslime sa, že podľa Evanjelií, len tri roky boli časom verejného hlásania, zázrakov a mnohého ďalšieho. Len tri. A ostatné, všetky ostatné roky, boli skrytým životom v rodine. Je to krásny odkaz pre nás: odhaluje to **vel'kosť každodennosti**, dôležitosť každého činu a momentu v živote v očiach Boha, aj toho najjednoduchšieho, aj toho najviac skrytého.

Po týchto tridsiatich rokoch skrytého života sa začína Ježišov verejný život. A začína sa práve krstom v rieke Jordán. Ale Ježiš je predsa Boh, prečo sa teda Ježiš dáva pokristiť? Jánov krst predstavoval obrad kajúcnosti, bol znakom vôle obrátiť sa, stať sa lepšími, prosiac o odpustenie za vlastné hriechy. Ježiš to zaiste nepotreboval. Preto sa Ján Krstiteľ aj snaží oponovať, ale Ježiš nástojí. Prečo? Lebo chce byť s hrievníkmi: preto sa stavia do radu s nimi a robí ten istý úkon. Zaujíma postoj ľudu, postoj tých, ktorí – ako hovorí istý liturgický hymnus – prichádzajú „s obnaženou dušou a naboso“. Obnažená duša, teda bez predstierania niečoho, duša hrievníka. Toto je to gesto, ktoré robí Ježiš, a zostupuje do rieky, aby sa ponoril do nášho vlastného stavu. Krst totiž vlastne znamená „ponorenie“.

V prvý deň svojho verejného účinkovania nám Ježiš týmto ponúka svoj „programový manifest“. Hovorí nám, že nás nezachraňuje zhora, nejakým rozhodnutím vládcu alebo aktom sily, nejakým dekrétom, nie: on nás zachraňuje tým, že nám ide v ústrety a berie na seba naše hriechy. Takto Boh víťazí nad zlom sveta: znižiac sa, berúc na seba bremeno. Je to tiež spôsob, akým my môžeme pozdvihnuť ostatných: nesúdiť, nepričkovať, čo majú robiť, ale stať sa blíznymi, spolučítit', zdieľať Božiu lásku. Byť blízko je spôsob konania Boha vo vzťahu k nám; on sám to povedal Mojžišovi: „Ved' ktorý národ má svojich bohov tak blízko, ako som vám blízko ja?“ Blízkosť je Boží štýl voči nám.

Po tomto Ježišovom prejave súčitu sa odohrá niečo výnimočné: nebo sa otvára a nakoniec sa odhaluje Trojica.

Duch Svätý zostupuje v podobe holubice (porov. Mk 1,10) a Otec hovorí Ježišovi: „Ty si môj milovaný Syn“ (v. 11). Boh sa ukazuje vtedy, keď sa zjavuje milosrdenstvo. Nezabúdajme na to: Boh sa ukazuje vtedy, keď sa zjavuje milosrdenstvo, lebo ono je jeho tvárou. Ježiš sa robí služobníkom hriechníkov a je prehlásený za Syna; znižuje sa k nám a Duch Svätý zostupuje na neho. Láska volá lásku. Platí to aj pre nás: v každom konaní služby, v každom skutku milosrdenstva, ktorý robíme, sa zjavuje Boh, zhliada svojím pohľadom na svet. Toto platí pre nás.

Ale ešte skôr ako by sme čokoľvek urobili, náš život je už poznačený milosrdenstvom, ktoré na nás zostúpilo. Boli sme spasení zadarmo. Spásu je gráatis. Je to bezodplatný prejav Božieho milosrdenstva voči nám. Sviatostne sa to koná v deň nášho krstu; no aj tí, ktorí nie sú pokrstení, stále dostávajú Božie milosrdenstvo, lebo Boh je tu, čaká, čaká, aby sa otvorili brány srdca. Približuje sa k nám, dovolím si povedať, že nás hladí svojím milosrdenstvom.

Panna Mária, ktorú teraz prosíme, nech nám pomáha zachovať si našu *identitu*, čiže tú identitu, že sme „zahrnutí milosrdenstvom“ (*misericordiati*), ktorá tvorí základ našej viery a nášho života. (vaticannews)

„Vianoce sa končia. Musíme sa však do rodinného a pracovného života vrátiť premenení, zvelebujúc a chváliac Boha za všetko, čo sme počuli a videli. Máme priniesť radostnú zvest' svetu: Ježiš je náš Spasiteľ.“

pápež František

Sedem vitamínov pre zdravú dušu

Predstava úplne zdravého tela znie veľmi lákavo. Žiadne operácie, stresujúce vyšetrenia, dlhý čas strávený v čakárni. Kto z nás by si neželal žiť taký život? V tomto bode sa však predstava končí a na rad prichádza vedomie, že telo vždy nestačí. Dá sa žiť plnohodnotne, zdravo bez zdravej duše?

Aj na nás katolíkov príde čas, keď sa chuť modlitby stráti. Jej zmysel akosi chabne, pretože sa naše tŕžby neplnia, trápenia neodchádzajú a bolesť neustupuje. Modlitbu pripodobňujeme automatu, do ktorého vhadzujeme a „zisk“ chceme na počkanie. Tak to však nefunguje, a to sa nám už prestáva páčiť. Čo s tým? Uspokojiť sa vetou „Sme len ľudia“ – alebo sa snažiť obrniť zaručenou metódou, ako si stálosť modlitby udržať a nájsť spôsob, ktorým sa nám modlí najlepšie?

Na prvý pohľad možno dušu bez Boha nespoznáme. Prehodíme pári slov, zasmejeme sa na vtip a odkráčame preč. Hlbavým rozhovorom však neoklameme žiadneho čitateľa našej duše. Bez Boha v nej len tŕžko nájst' zdravé jadro. Každá oblast' nášho tela potrebuje živiny. Tak ako ich potrebuje telo, potrebuje ich aj naša duša. Neuviedomujeme si to, no práve na ňu je často kladená väčšia záťaž ako na naše kosti. Ona rozhoduje, ona sa snaží o dobro, trápi sa, rieši, uvažuje a kombinuje. To všetko dôležité sa deje v našom vnútri. Tak prečo sa viac staráme o zovnajšíok? Chciet' od našej schránky výdaj bez poskytnutia akéhokoľvek príjmu, to nás vedie ďaleko od pokoja.

Ako posilniť našu dušu?

Venujme jej čas. - Dožičme si priestor vnútorného odpočinku. Sed'me, zoberme do rúk hodnotnú knihu, počúvajme také melódie a texty. Čas venovaný nášmu vnútriu nie je nikdy marny.

Hodina načerpania znamená týždeň odovzdávania dobrej nálady iným, povzbudzovania či dobrého slova.

Nesnažme sa ju nasilu utísť! - Ak sa trápime, priznajme si to. Ak sme sklamaní, nahnevaní a vlastným svedomím stále obviňovaní, priznajme si to. Pred kým sa skrývať? Dovoľme si utísť sa svätou spoved'ou, úprimným vyznaním hriechov, predovšetkým odpustením sebe samým a potom aj priatílm odpustenia od nášho milostivého Boha.

Počúvajme ju. - Často cítim, čo by sme mali urobiť. Neurobíme to. Cítim, ako by sme mali reagovať, no reagujeme inak. Cítim, že slovo *prepáč* by bolo z našich úst na mieste, no hrdosť nám nedovolí vyslovíť ho. Počúvajme dušu, tá nás nikdy neoklame. Prihovára sa nám cez ňu Boh. Tak ho počúvajme. Dopravme jej vitamíny. A to pravidelne. - Ak by sme mali lekársky predpis od všemohúceho Lekára duší všetkých čias, bezpochyby by tam boli napísané tieto vitamíny:

Vitamín pravidelnej modlitby - Modlitba je liekom duše. Nie je nič krajšie, ako sa vyrozprávať najlepšiemu Priateľovi. Tomu, pri ktorom s istotu vieme, že slovo závisí nepozná. Nikdy nechce zle, nikdy neskame dôveru, ani nezasmiešni. Viete, čo je na tom vitamíne najlepšie? Je úplne zadarmo, môžeme ho podarovať komukolvek bez toho, aby sme mu ním ublížili. Ohlasovanie Božieho slova totiž ešte nikdy nikomu neublížilo.

50-kapsulový vitamín - Svätý ruženec je tá najsilnejšia zbraň proti diablu. Ak nás pokúša, modlime sa ho. Ak v nás podnecuje nepokojné myšlienky, modlime sa ho. „Sväta Mária, Matka Božia, pros za nás hriechných...“ Sme hriechni, no napriek tomu vzácnym spôsobom pozvaní byť blízko svätým. Zázrak.

Vitamínový rozhovor - Predstavme si lúku, jasné nebo, anjelské hlasy v povetri a Boha vedľa nás. Rozprávame sa, občas zasmejeme, potom vyplačeme aj poslednú slzu, ktorú v sebe máme. Aj takto vie vyzerat' modlitba. Má rôzne podoby a rozhovor je jedným z nich.

Riadky plné vitamínov - Už asi tušíte. Sväté písmo, kniha, ktorá je pre nás kresťanov návodom, ako žiť. Pravidelné čítanie Písma odkrýva tajomné zákutia celej podstaty, odhaluje to, čo sme nevedeli, potvrzuje to, v čo veríme, a dodáva nádej, že Boh miluje naozaj všetkých. Teba, mňa, jeho i ju. Bezpodmienečne a rovnako.

Pracovné vitamíny - A čo tak modliť sa počas práce? Keď žehlíme, varíme, cestujeme, vybavujeme či športujeme. Modlime sa dobrým slovom, podákováním a vdăčnosťou za to všetko, čo máme. Prosme aj počas činností dňa. Nájdime si čas, náš Ocko sa z toho teší.

Nevynechajme ani jednu dávku - Stálosť modlitby. Ani bez pravidelného čistenia zubov by náš úsmev neboli pekný. Tam, kde sa stráca návyk, stráca sa efekt. V modlitbe je pravidelnosť dôležitou súčasťou. Je to čas, o ktorý by sme sa nemali nechať ukrátiť. Ak by sme si uvedomovali jej silu, bojovali by sme za ňu viac ako za návštěvu nákupného centra. „Nemám čas, som unavený.“ Na to nám Ježiš odpovedá: „Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste pretázení, a ja vás posilním...“ (Mt 11, 28 – 30)

Účinky vitamínov - Boh nás modlitbou posilňuje, naša duša dostáva nový rozmer. My zavoláme, Ježiš odpovedá. Možno nie vždy tak, ako by sme si želali, no vždy tak, ako by sme potrebovali. Vyberme si „svoj štýl“ modlitby, liekov, ktoré nám zaberajú najlepšie. Ak sa Bohu naplno odovzdáme, pozveme ho k sebe, pozdvihne nás oveľa vyššie, tam, kde by sme my sami nikdy nezaleteli. (slovo+)